

føre til betydelige unødvendige meromkostninger for disse to banestrækninger.

Forslaget åbner derfor mulighed for at stifte Frederiksbergbaneselskabet I/S og Østamagerbaneselskabet I/S allerede nu, således at der kan foretages et udbud af disse to baner samtidig med udbudet af Ørestadsbanen, som vil finde sted i sommeren 1995. Tanken er, at der, samtidig med at der indgås kontrakter om Ørestadsbanen, skal tages option på de to efterfølgende banestrækninger. Optioner binder tilbudsgiverne til at levere på de betingelser, som er skabt i en reel konkurrencesituation, men forpligter ikke udbyderen til at udnytte optionerne. Med lovændringen bliver der således ikke taget stilling til, om Frederiksbergbanen og Østamagerbanen skal anlægges.

Selv om forslaget åbner mulighed for at stifte Frederiksbergbaneselskabet I/S og Østamagerbaneselskabet I/S og for at udnytte de betydelige fordele, der i teknisk og økonomisk henseende vil være ved at kunne tilrettelægge anlæg af de tre letbanestrækninger samlet, ændres der ikke ved den i Ørestadsloven indeholdte etapedeling af beslutningsprocessen. Frederiksbergbaneselskabet I/S og Østamagerbaneselskabet I/S vil således først kunne beslutte at anlægge de pågældende banestrækninger, hvis Ørestadsselskabet I/S vurderer, at der er tilstrækkeligt økonomisk grundlag herfor, og såfremt Frederiksberg Kommune og Københavns Amt forpligter sig til at finansiere deres andele af anlægsudgifterne. Etapedelingen bliver med forslaget knyttet til beslutningen om anlæg af baner, som er forbundet med væsentlige økonomiske omkostninger, i stedet for som i den gældende lov til stiftelsen af baneselskaberne, som kun har meget begrænsede økonomiske konsekvenser.

Det er forudsat, at de to nye baneselskaber undlader at opbygge selvstændige administrationer og i stedet lader Ørestadsselskabet stå for de nødvendige undersøgelser og udbudsforretninger som et led i det arbejde, selskabet allerede foretager i forbindelse med udbudet af Ørestadsbanen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. (Udskydelse af revision af loven). (Lovforslag nr. L 26).

I den nye psykiatrilov fra 1989 blev der under udvalgsbehandlingen indsat en bestemmelse om, at forslag til revision af loven skulle fremsættes for Folketinget senest ved begyndelsen af folketingsåret 1994-95.

Baggrunden for denne revisionsklausul var et ønske om at give Folketinget lejlighed til at vurdere behovet for eventuelle ændringer af loven efter et passende tidsrum i lyset af den almindelige udvikling på psykiatriens område.

For at få de nødvendige oplysninger til lovrevisjonen traf Justitsministeriet i september 1992 beslutning om at iværksætte en videnskabelig undersøgelse af lovens virkninger på landsplan i årene 1991 og 1992. I november samme år blev Retsudvalget og § 71-tilsynet underrettet herom.

Det var som nævnt oprindeligt tanken, at undersøgelsen skulle omfatte årene 1991-1992. Da det blev klart, at godkendelsen af forskningsprojektet i det videnskabetiske komitéssystem trak ud, blev det imidlertid besluttet tillige at inddrage året 1993 i undersøgelsen for på den måde at få et mere omfattende materiale. Den endelige godkendelse af forskningsprojektet fra Den Centrale Videnskabetiske Komité forelå medio januar 1994.

Indsamlingen af oplysninger fra hele landet er nu godt i gang, men indsamlingsfasen har vist sig vanskeliggere end antaget ved undersøgelsens iværksættelse. Det har bl.a. sammenhæng med, at man ikke alle steder er i besiddelse af opgørelser, der uden videre gør det muligt at meddele de ønskede oplysninger.

Der er på denne baggrund udarbejdet en revideret tidsplan for undersøgelsen, hvorefter undersøgelsens hovedresultater forventes at foreligge i foråret 1996. Det er ikke muligt at fremskynde færdiggørelsen af undersøgelsen.

Regeringen foreslår på denne baggrund fristen for fremsættelse af forslag om revision af psykiatriloven udskudt til folketingsåret 1996-97, således at man kan afvente resultatet af den igangværende videnskabelige undersøgelse af lovens virkninger.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område og visse andre love. (Urimelige aftalevilkår i visse forbruger aftaler m.v.) (Lovforslag nr. L 27).

Hovedformålet med dette lovforslag er at gennemføre de civilretlige dele af EF-direktivet om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler. De offentligtretlige dele af direktivet er gennemført ved markedsføringsloven, jf. lov nr. 428 af 1. juni 1994, der hører under Erhvervsministeriet.

Med henblik på en fuldstændig opfyldelse af direktivet foreslås det, at der indføres et nyt kapitel i aftaleloven med visse særlige regler om forbruger aftaler. Disse regler skal gælde som et supplement til den generalklausul om urimelige aftalevilkår, som allerede findes i aftalelovens § 36. Efter denne bestemmelse kan en aftale tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handle måde at gøre den gældende.

De foreslåede nye regler går bl.a. ud på at indføre en særlig fortolkningsregel, hvorefter uklare standardvilkår m.v. skal fortolkes på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren.

Endvidere foreslås det, at generalklausulen i aftalelovens § 36 ved forbruger aftaler skal gælde med visse ændringer.

For det første skal der ved vurderingen af, om et aftalevilkår er urimeligt, ikke kunne tages hensyn til senere indtrufne omstændigheder til skade for forbrugeren, hvis dette medfører, at et aftalevilkår ikke kan ændres eller tilsidesættes.

For det andet skal forbrugeren i tilfælde, hvor det vil være stridende mod hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren at gøre et aftalevilkår gældende, kunne kræve, at den øvrige del af aftalen skal opretholdes uden ændringer, hvis dette er muligt.

Endelig indeholder det nye kapitel en bestemmelse, der beskytter forbrugeren mod visse lovvalgsaftaler, såfremt forbrugeren som følge af lovvalgsaftalen ville få en ringere beskyttelse mod urimelige aftalevilkår.

Denne del af lovforslaget er udarbejdet på grundlag af drøftelser i en nordisk embedsmandsgruppe, som blev nedsat med henblik på

at sikre en så vidt mulig ensartet gennemførelse af direktivet i de nordiske lande. På aftalerettens område har der traditionelt været en høj grad af retsenhed mellem de nordiske lande.

Der foreslås endvidere en hovedsagelig redaktionel ændring af definitionen af en forbruger aftale i købeloven, kreditaftaleloven, renteloven, lov om visse forbruger aftaler samt i lov om omsætning af fast ejendom. Indholdsmæssigt medfører dette forslag alene den ændring, at der ved afgørelsen af, om en aftale er en forbruger aftale, som udgangspunkt ikke kan lægges vægt på, om den erhvervsdrivende vidste eller burde vide, at den anden part var forbruger.

Et andet formål med lovforslaget er at skabe mulighed for, at domstolene ligesom i de øvrige nordiske lande kan ændre en urimelig aftale. Generalklausulen i aftalelovens § 36 giver i dag kun mulighed for helt eller delvis at tilsidesætte urimelige aftaler.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Frank Aaen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om butikstid. (Ophævelse af varesortimentsbegrænsning m.v.) (Lovforslag nr. L 25).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene**Spm. nr. S 26**

1) Til økonomiministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at Danmarks statsunderskud er et stort problem, og at det er et stort problem, at Danmark ikke overholder EU's bestemmelser om, at budgetunderskuddet højst være 3 pct. af bruttonationalproduktet?«